

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงวิชัย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๒/๒๕๕๒

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลจังหวัดสกี๊วส่งคำร้องของผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๐/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดสกี๊วมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชนและการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕ และประกาศบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) เรื่อง กำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดสูงสุด ที่บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) อาจเรียกจากลูกค้าได้ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินกว่าอัตรา ร้อยละ ๑๕ ต่อปี ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ หรือไม่

ตามพยานหลักฐานที่ศาลจังหวัดสกี๊วส่งมาได้ความว่าคดีนี้ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๑ และผู้มีชื่อเป็นจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ รวม ๓ คน ขอให้บังคับจำเลย ทั้ง ๓ ร่วมกันชำระเงินตามตัวสัญญาใช้เงิน และสัญญาจำนอง ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยรวมเป็นเงิน ๓,๔๕๓,๑๕๑.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของต้นเงินตามตัวสัญญาใช้เงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าชำระเสร็จ หากจำเลยทั้ง ๓ ไม่ชำระขอให้บังคับจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างขายทอดตลาด เอาเงินชำระหนี้จนครบ

จำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์โดยสิ้นเชิง แต่ไม่ได้ให้การถึงประกาศทั้งสองฉบับดังกล่าวและพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ แต่ประการใด

คดีอยู่ในระหว่างนัดสืบพยานโจทก์ จำเลยที่ ๑ ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดสกี๊ว อ้างว่า

๑. ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕

๒. ประกาศบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) เรื่อง กำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดสูงสุดที่บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) อาจเรียกจากลูกค้าได้ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๕

๓. พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ ขอให้ศาลรอกการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นของผู้ร้องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญได้ประชุมปรึกษาแล้ว มีมติให้รับคำร้องของผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) ไว้ดำเนินการต่อไป ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐

ได้พิจารณาแล้ว ตามคำร้องที่ผู้ร้องยกขึ้นอ้างต่อศาลรัฐธรรมนูญไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ให้การไว้โดยชัดแจ้งในคำให้การของผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) ที่ยื่นต่อศาลจังหวัดสีกี้ว คำให้การของผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) จึงไม่ได้ตั้งประเด็นในเรื่องประกาศทั้งสองฉบับกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ว่าเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี หรือไม่ ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิจะอ้างว่าประกาศกับพระราชบัญญัติดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญขอให้ศาลส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔

อนึ่ง ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และประกาศของบริษัทเงินทุน ที่เกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ผู้ร้องอ้างมีใจความทำนองเดียวกับประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศของบริษัทเงินทุน และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินร้อยละ ๑๕ ต่อปี ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๕๒ ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งมาตามคำร้องของบริษัท พาต้าอินเตอร์ตีพาร์ทเมนท์ กรุ๊ป จำกัด ว่าไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ และผู้ทำคำวินิจฉัยก็เคยวินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยส่วนคนที่ ๕/๒๕๕๒ มีใจความสำคัญทำนองเดียวกันจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

ให้ยกคำร้องของผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑)

นายปรีชา เถลิมนิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ